

predlogih, podajati delegatom potrebnih navodil i. dr. Stvar je nujna in resnega premotrivanja vredna: zato pridite kar le mogoče številno!

Armin Gradišnik, t. č. predsednik.

Konjiško učiteljsko društvo zboruje v nedeljo, dne 5. marca t. l., ob 1/2 11. uri dopoldne v Konjicah. Predavanje g. tovariša Brumna o pouku v oddelkih. Jako važen je razgovor o vprašanih za letošnjo deželno učit. skupščino. Zatorej vsi na zborovanje!

Odbor.

Vabilo. V smislu točke f) 8. odstavka pravil »Zveze slov. štaj. učiteljev in učiteljic« se skliče vodstvena seja na dan 25. marca t. l. ob polu 11. uri dopoldne v okoliški deški šoli v Celju, Nova ulica št. 9 ter so k isti vsi člani tem potom najvljudneje vabljeni. »Zveza slov. štaj. učiteljev in učiteljic« v Celju, 18. februarja 1905.

Armin Gradišnik, t. č. predsednik.

Književnost in umetnost.

Narodno pesem v ljudsko šolo.* Pri zborovanjih je vobče navada, da dobi poročevalc »zadnjo besedo«, in ker se v te zadevi že dlje časa ne oglasi nihče več, prosim torej prostora za to svojo pravico. Moj dopis je zdramil samo dva moža, ako ne upoštevam onega, s katerim se lasa uredništvo v 35. številki. Polemika je bila torej kratka, a žal tudi brezuspešna. Ne umejemo se. Tudi jaz ne trdim, da je vsaka narodna pesem za šolo, kakor tudi ne, da bi ne mogel biti napev sam zase lep. Če igra godba kakšen narodni napev, je vendar čisto nekaj drugega, kakor če pojem o pesem z besedilom, in tu vztrajam pri svoji trditvi, da sta napev in besedilo celota. Kot primer nam naj služi narodna noša. Če vidimo narodno obleko naših Gorincev v kakem izložbenem oknu ljubljanskih trgovin, pač lahko vzkljuknemo: »A, kako je lepa!« Če si jo pa natakne kakšen sloki Anglež in se ščepiri ž njo po ljubljanskih ulicah, se mu bodo vsi smejali ter klicali: »Kako se pači!« Tako je tudi z narodno pesmijo. Napev zase je lahko lep, a če mu podtaknejo tuje besede, nastane zmes, ki nam neprijetno draži uho in srce. Mislim torej, da se naj narodnim napevom podlagajo le prvotnim besedilom sorodne besede, cziroma naj se po nekod zamenjajo besede: ljubica i. dr. s sestra, mati — če je potrebno. Sicer pa imamo tudi dovolj primernih narodnih pesmic in takih, ki naj postanejo narodne, da napolnimo ž njimi šolsko pesmarico. Po mojem, seveda tudi nemerodajnem mnenju, se narodne pesmi s tujim besedilom ne bodo dolgo ohranile. Kar misliti si ne morem, da bi sicer lepa pesemca: Na hribu zelenem mi hiša stoji... napev tako dolgo ohranila kakor naša stara znanka: Prelepa je cvanc'garca. Kdo trdi prav, pokaže pa bodočnost. —m—

„Zvonček“ prinaša v 3 številki to-le lepó vsebino: 1. Slovo. Borisov. Pesem. — 2. Pesem o junaku. Fran Žgur. Pesem. — 3. Zima. Borisov. Pesem. — 4. Bukev kima... Sokolov. Pesem. — 5. Hrvat. Kmpoljski. Povest. — 6. Zaprta. Andrej Rapè. Povest s podobo. — 7. Po delu plačilo. Ivo Trošt. Povest. — 8. Kako sem potoval v Rusijo. Ferd. L. Tuma. Poučni spis. — 9. Strah pred smrtjo. Podoba. — 10. Kako smo pokopavali pusta. F. G. Hrstničan. Povest. — 11. Pogum. Branko Brankovič. Pesem. — 12. Plemenit zgled. Mihael Levstik. Povest. — 13. Osel-kralj. Ivo Trošt. Basen. 14. Pomladni dih. Sokolov. Pesem. — 15. Prijatelja. E. Gangl. Pesem s podobo. — 16. Kurenti. F. Palnak. Povest. — 17. Koš jabolk. E. Gangl. Povest. — 18. Pouk in zabava. Zastavica v Podobah. Fr. Rojec. — Za kratek čas. R. — Snaga pri Japoncih. — Živali in godba. — Draga krava. — Obleka iz papirja. — Magnet — rešitelj življenja. — Novo leto na Kitajskem. — Rešitev.

* Primeri 34., 35. in 36. številki.

Vestnik.

„Slovenec“, ki je žalil naš list, rekoč, da je svinjak, ni prekal te psovke. Jemljemo na znanje. O priliki bo vendarle treba dokazati, komu sodi to lepo ime! Takrat bo žal marsikomu, ki ima danes veljavo v klerikalni stranki!

„Notranjec“ piše v zadnji številki: »Domoljub« zablavlja kar more čez zaslužne učitelje, katerim se imamo Notranjci največ zahvalili, da smo se tako izobrazili, da kaj znamo in da imamo tudi svojo sodbo.

Kranjsko društvo za varstvo živali je prisodilo tovarišu g. Janku Likarju, učitelju v Ljubljani, za njegov spis »Ljubite živali« prvo darilo 50 kron. Čestitamo vrlemu tovarišu!

Stalna supletinja je za ljubljanske dekliške šole absolutna potreba. Vzlic temu je ne dobe v Ljubljano, ker ni to po mislih deželnemu šolskemu svetu. Škoda denarja!

Enorazredno ljudsko šolo dobi vas Hruševje v postojnskem okraju

Kmetijska razstava v Pragi bo letos meseca maja. Morda se je udeleži tudi slovensko učiteljstvo. Prijave sprejema že sedaj praška centralna kmetijska družba.

Deželni odbor kranjski je poslal namesto umrlega dr. Schafferja v deželni šolski svet deželnega odbornika grofa Barba. Grof Barbo je tudi državni poslanec. Zato stori lahko mnogo dobrega za šolstvo — v Ljubljani in na Dunaju.

Za vadniške učitelje se posebno zavzemata v državnem zboru — državna poslanca Nemeč dr. Schreiner in Ceh Reichstädter. Kako pa se piše poslanec, ki se zavzema za ubogo ljudskošolsko učiteljstvo?

Učiteljski konvikt. Dohodek igre »Peter prižgila« v gostilni g. A. Čopa v Mostah na Gorenjskem 1 K 10 h.

Kolekta poštnih znamk za učiteljski konvikt. Iz novomeškega okraja kolekta št. 68. — Tovariši in tovarišice, pošiljajte kolekte pridno naprej!

Na znanje. Blagajnik »Društva za zgradbo učiteljskega konvikta« je razposlal vsem šolskim vodstvom na Kranjskem, Sp. Štajerskem in Primorskem položnice (čeke), potom katerih naj blagovoli učiteljstvo posameznih šol plačati letnino 2 K za leto 1905. Gg. nadučitelje prosi odbor, da pobero pri svojem učiteljstvu letnino 2 K ter imena napišejo na nasprotni strani čeka. Če more kdo dobiti kak dar pri učiteljskem prijatelju, ga tudi lahko odpošlje s pomočjo tega čeka ter darovalca in darovano svoto zabilježi na nasprotni strani. Letnina, nabrana od učiteljstva, se bo objavljala v »Učit. Tovarišu«, darovi učiteljskih prijateljev pa tudi v »Slov. Narodu«, v »Domovini« in v »Soči«. Torej, tovariši in tovarišice, le stopite med učiteljske prijatelje in prosite darov za prepotrebni učiteljski konvikt! Kdor trka, temu se odpre!

Osebnosti. Stalna je postala v Kolovratu ondodna začasna učiteljica gdč. Marija Levec. — Začasni učitelj g. Matija Pelko v Zagorju je premeščen na šolo Toplice-Zagorje.

Slomškarjev-učitelj je toliko, da jih še do danes ni seštel prijatelj »Slovenec«, dasi smo ga opetovano prosili, naj nam pove njih število. To je žalostno, da se klerikalen list časih še lagati ne more!

Iz Košane nam poroča prijatelj: Dne 16. pret. m. se je zbralo tukajšnje okoliško učiteljstvo na povabilo nadučitelja Gra da k prvi hospitaciji in sestanku v Košani. Prihitele so cenjene gospice kolegince in gg. kolegi iz Suhorja, Nandnjega sela, Prema in Ostrožnega brda. Ob dveh popoldne je nastopila učiteljica gospa Vinka Puppisova v II. razredu višje skupine ter prav temeljito obravnavala »petrolej« Gospa učiteljica je zlasti z vrlo posrečenimi poizkusi, s svojim zavestnim nastopom ter s svojo izkušnostjo to nalogo prav častno rešila. Čast jil! — Po odhodu otrok se je razvila prav živahna razprava, ki so se je udeležili gg. Pegan, Vuga, Kobal in Grad. — Nato je imelo košansko učiteljstvo lokalno kon-